

REPUBLIKA HRVATSKA
OKRUŽNO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO OSIJEK
BRUJ: KT-188/93.

Osijek, 10. prosinca 1993.god.

KZ/AL

OKRUŽNOM SUDU

OSIJEK

Temeljem članka 41. stavak 1. točka 2. (član 45. stavak 2. točka 2)
Zakona o krivičnom postupku, podižem:

OPTUŽNICU

protiv:

1) JOSIPA BUDIMČIĆA, [REDAKTIRANO]
[REDAKTIRANO]
[REDAKTIRANO] nalazi
se u bjehu,

2) BRANKA STOISAVLJEVIĆA, [REDAKTIRANO]
[REDAKTIRANO]
[REDAKTIRANO] nalazi se u bjehu,

3) STEVE STOISAVLJEVIĆA, [REDAKTIRANO]
[REDAKTIRANO]
[REDAKTIRANO] na-
lazi se u bjehu,

ca su.

dana 11. i 12. listopada 1991. godine u Bijelom Brdu, Bogojevu i za
[REDAKTIRANO] mjestima Istočne Slavonije, prilikom oružane agresije na Re-
publiku i okupacije dijela teritorija Republike Hrvatske od strane tzv. JNA

i drugih paravojsnih neprijateljskih postrojbama, nakon što su pripadnici 3. voda, 3. satnije 1. bojne, 3. gardijske brigade u sastavu Vjekoslav Štetka (zapovjednik voda), Stjepan Kenan, Miroslav Hegol, Ivica Dinjar, Ivan Radić, Stjepan Jenošić, Marijan Ded, Frano Čalušić, Zdenko Bašurić, Zeljko Hertarić, Darko Popić i Zdenko Štepić, obavili vatreno djelovanje, položili oružje i predali se bolje naoružanim i brojnijim navedenim oružanim postrojbama, 1-okr. Josip Budimčić, 2-okr. Branko Stoisavljević i 3-okr. Stevo Stoisavljević u smislu prethodnog dogovora i zajednički s drugim za sada točno ne-utvrđenim neprijateljskim vojnicima, znajući da su navedene osobe ratni zarobljenici, protivno članku 3. stavak 1. točka 1-a Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949. godine ubili Vjekoslava Štetku ispaljivanjem metka u glavu, a zatim, prethodno vezavši im ruke, udarali ih rukama, nogama, oružjem i električnim palicama po glavi i ostalim dijelovima tijela, gasili im cigarete po tijelu, pucali vatrenim oružjem pored njihovih glava, mučili ih žedu te prijetili smrću, a zatim ubili Stjepana Janušića ispaljivanjem metka u glavu,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava ubijali, mučili i nečovječno postupali s ratnim zarobljenicima te im nanosili velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta,

pa da su time, počinili kriv. djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv ratnih zarobljenika, opisano i kažnjivo u članku 122. stavak 1. (članak 144. stavak 1.) Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske uz primjenu članka 20. (članak 22) citiranog zakona.

STOGA PREDLAŽEM:

- 1) da se održi glavna rasprava pred Okružnim sudom u Osijeku kao stvarno i mjesno nadležnim,
- 2) da se na glavnu raspravu pozovu i saslušaju kao svjedoci **MIROSLAV HEGOL, STJEPAN ČENAN, IVAN RADIĆ, IVICA DINJAR,**
- 3) temeljem članka 290. stavak 3. (članak 300. stavak 3.) Zakona o kaznenom postupku, predlažem da se okrivljenicima sudi u odsutnosti.

O b r a z l o ž e n j e:

Na osnovu izvješća o krivičnoj prijavi Policijske uprave Osječko-baranjske broj 10000/1993. od 12. rujna 1993. godine, a zbog osnovane sumnje na učin kriv. djela opisanih u izreci ove optužnice, protiv Josipa Budimčića, Branka Stoisavljevića i Steve Stoisavljevića provedena je istraga.

Okrivljenici nisu ispitani budući se nalaze na okupiranom području koje nije dostupno državnim vlastima.

Saslušani tijekom istrage ošt. svjedoci Miroslav Hegol, Stjepan Čenan, Ivan Radić i Ivica Dinar iskazuju identično da su se kritičnog dana nalazili kao pripadnici navedene postrojbe pod zapovjedništvom Vjekoslava Šetke na punktu broj 93. koji se nalazi između Klise i Tenje. Nakon što su otkriveni od strane neprijateljskih postrojbi došlo je do sukoba, ali vidjevši da objektivno nisu u mogućnosti oduprijeti se brojnijim i bolje naoružanim neprijateljskim jedinicama, položili su oružje i precali se neprijatelju. Tom prilikom je zapovjednik ranjen u leđa, a i Čalušić je bio ranjen u nogu. Ubrzo nakon zarobljavanja ubili su Vjekoslava Šetku ispaljivanjem metka u glavu a tada su ih odveli prema Klisi. Ovdje su ih počeli maltretirati, vrijeđati, udarati po svim dijelovima tijela, vezali su im ruke na leđima, tukli su ih električnim pendrecima, vršili simulirana strijeljanja, a kada bi padali u nesvijest od bolova, polijevali bi ih vodom dabi se osvijestili, da bi nakon toga nastavili mučenje. nakon toga podijelili su ih u dvije grupe od kojih je jedna odvedena u Tenje a druga u kojoj su oni bili odvedena je u pravcu Bogojeva, prilikom kojeg prijevoza su ubili Janušića, a oni su odvedeni u logor Begejce. Ističu da su se prilikom ovog mučenja i maltretiranja naročito isticali okrivljenici Josip Budimčić, Branko Stoisavljević i Stevo Stoisavljević koji su čak i poznavali neke od oštećenika.

Nadalje, imajući u vidu da okrivljenici nisu dostupni državnim vlastima Republike Hrvatske, a imajući u vidu težinu počinjenog krivičnog djela i opći značaj da im se sudi i bez njihove nazočnosti, smatram da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 290. stavak 3. (članak 300. stavak 3.) Zakona o krivičnom postupku potrebni za suđenje u odsutnosti.

Analizom ovako utvrđenog činjeničnog stanja, imajući u vidu uvjerljivost i suklaonost svjedočkih iskaza saslušanih svjedoka, a napose činjenicu da su imenovani kao oštećenici bili nazočni inkriminiranom događaju, smatram da se u radnjama okrivljenika stječu sva bitna obilježja krivičnog djela koje im je stavljeno na teret, te se stoga ova optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu osnovanom.

PRILOG: Istražni spis Klo-729/93.

ZAMJENIK OKRUŽNOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

